

**ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ
และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ**

**THE RELATIONSHIP OF THE PERCEPTIONS OF RISKS IN SEXUAL BEHAVIOR,
BIG FIVE PERSONALITY FACTORS, EMOTIONAL QUOTIENT AND RISKS ENGAGING
IN SEXUAL BEHAVIOR OF STUDENTS IN RAJABHAT UNIVERSITY**

กษศรณ นุชประสพ¹ และสุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ²

Kasasorn Nuchprasop¹ and Suphattra Sakulsriprasert²

¹วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

¹College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

²Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University

Received: February 3, 2020 / Revised: April 13, 2020 / Accepted: May 15, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.846, 0.869, 0.920 และ 0.938 ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์

Abstract

The purpose of this study was to examine the relationship of the perceptions of risks in sexual behavior, big five personality factors, emotional quotient and risks engaging in sexual behavior of students in Rajabhat University, Rattanakosin sector. Who were weekday undergraduate students in the second trimester of the B.E. 2559 (C.E. 2016). The sample group was derived from simple random sampling were four hundred. The data collected by a set of questionnaires

with eight sections. Instrumentations used were 1) the Perceptions of risks in sexual behaviors questionnaire, 2) the emotional quotient questionnaire, 3) the big five personality test, and 4) the sexual risks behaviors questionnaire. The reliability coefficient of the questionnaires were 0.846, 0.869, 0.920, and 0.938 respectively. The research results were as follows: perceptions of risks in sexual behavior was positively correlation with risks engaging in sexual behaviors. Big five personality and emotional quotient was negatively correlation with risks engaging in sexual behaviors. All results were significant difference at .01 level. In which neuroticism in big five personality was positively correlation with risks engaging in sexual behaviors, while extraversion, openness to experience, agreeableness, and conscientiousness were negatively correlation with risks engaging in sexual behaviors.

Keywords: Risks Engaging in Sexual Behavior, Perceptions of Risks in Sexual Behavior, Big Five Personality Factors, Emotional Quotient

บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนไทยเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อสภาพสังคมการสาธารณสุขและการศึกษาของประเทศอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นองค์กรสร้างคุณภาพมนุษย์พบว่า มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อสุขภาพคุณภาพชีวิตและอนาคตทางการศึกษาจะเห็นได้จากสภาวะการตั้งครุ่นไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาหญิงทำให้ต้องลาออกหรือต้องพักการเรียนชั่วคราวหรือบางครั้งก็ได้รับอันตรายจากการตัดสินใจทำแท้ง ส่วนนักศึกษาชายจากเดิมมีหน้าที่เพียงศึกษาเล่าเรียนก็อาจต้องเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตโดยการเพิ่มบทบาทมาเป็นหัวหน้าครอบครัวทั้งที่ยังไม่มีความพร้อม นอกจากนี้การเลือกใช้วิธีจัดการปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปิดกั้นการรับรู้ผิดชอบในเรื่องเพศ เช่น การไม่ใส่ใจต่อการคุมกำเนิด การสำส่อนทางเพศ การทอดทิ้งทารก เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นการบ่มเพาะความรู้คุณธรรมจริยธรรมจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ต่อสังคมต่อไปอีก (Phattharakul & Praman, 2009: 1-3)

การรับรู้เรื่องเพศเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันส่วนใหญ่

นักศึกษาจะเรียนรู้เรื่องเพศจากเพื่อนและสื่อต่างๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกทำให้ค่านิยมทางเพศเปลี่ยนแปลงไปอย่างหลากหลาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี เป็นต้น เนื่องจากความอยากรู้อยากทดลอง ความต้องการทางด้านความรักและความใกล้ชิดจากเพื่อนต่างเพศตามเพื่อน และการมีความรักเพียงชั่วแฉ่นขาดการยับยั้งชั่งใจทำให้ตัดสินใจเสี่ยงมีพฤติกรรมทางเพศโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา (Tangkulboriboon, 1998)

บุคลิกภาพยังเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาทั้งนี้พบว่า บุคลิกภาพบางลักษณะจากห้าองค์ประกอบหรือ “The Big 5 Personality” ได้แก่ ความหวั่นไหวทางอารมณ์ ความเปิดเผย การเปิดรับประสบการณ์ ความอ่อนอ่อนผ่อนตาม และความสำนึกในหน้าที่ (Costa & McCrae, 1992) มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลรวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่างๆ เช่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวจะมีลักษณะเปราะบางทางอารมณ์ การตัดสินใจมักหุนหันพลันแล่นขาดความยั้งคิด ซึ่งลักษณะดังกล่าวน่าจะมีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกซึ่งค่อนข้างมีระเบียบความรับผิดชอบมีความคิดและเลือกปฏิบัติในเรื่องที่เหมาะสม เป็นต้น

การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาด้านความฉลาดทางอารมณ์ก็เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะความฉลาดทางอารมณ์เป็นทักษะทางอารมณ์และสังคม รวมทั้งเป็นความสามารถในการจัดการอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล และด้วยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก็มีสาเหตุมาจากอารมณ์หรือแรงกระตุ้นภายในให้เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมา ดังนั้นหากนักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่ดีก็คาดว่าจะมีความสามารถในการรับรู้ควบคุมอารมณ์และจัดการพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเองได้ดีและเหมาะสม (Thiralab & Meksithong, 2007)

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเชื่อว่า การศึกษาการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบและความฉลาดทางอารมณ์ ในครั้งนี้จะสามารถอธิบายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้เป็นอย่างดีโดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์เนื่องจากเป็นสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเขตเมืองที่ได้รับความสะดวกความเจริญและอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกอย่างเต็มที่ นักศึกษาที่อยู่ท่ามกลางความทันสมัยของเทคโนโลยีจึงพร้อมจะรับการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ ได้ง่ายและตลอดเวลาซึ่งสื่อเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกระตุ้นยั่วเย้าและส่งผลกระทบต่อค่านิยมที่ก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมในการแสดงออกทางเพศของนักศึกษา ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงสนใจศึกษาเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปวางแผนพัฒนาด้านเพศศึกษา บุคลิกภาพ และความฉลาดทางอารมณ์ ส่งเสริมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและเติบโตเป็นปัญญาชนที่มีคุณภาพในสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ทบทวนวรรณกรรม

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถแยกลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ดังนี้

1.1 การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เป็นวัยรุ่น เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์อยากรู้ อยากเห็น ต้องการเป็นอิสระ จึงค่อนข้างดื้อรั้นมักขัดแย้งกับผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมีความสมบูรณ์เต็มที่ สนใจเพศตรงข้าม มีความอยากรทดลองในเรื่องเพศ เมื่ออยู่ท่ามกลางสภาพสังคมที่มีสิ่งกระตุ้นและยั่วเย้าต่างๆ ที่หลั่งไหลมาจากวัฒนธรรมตะวันตกก็ยิ่งทำให้วัยรุ่นเหล่านี้อยากลอกเลียนแบบทำตาม เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร อีกทั้งวัยรุ่นในช่วงวัยนี้ค่อนข้างมีความเป็นตัวของตัวเองสูง หากอยู่ในครอบครัวหรือสังคมที่ปล่อยอิสระหรือมีความเสรีมากเกินไป และหากวัยรุ่นขาดความรู้เกี่ยวกับเพศและการป้องกันก็จะทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายและก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น (Tanya et al., 2009: 1)

1.2 การมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน กำลังเป็นค่านิยมที่เป็นปัญหาในกลุ่มวัยรุ่นเนื่องจาก การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ ทำให้มีโอกาสได้รับเชื้อเอชไอวีและเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูง จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการพบว่า นักเรียนมีคู่นอน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (Jantaraviruj, 2001) และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักศึกษามีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 3 คนขึ้นไปถึงร้อยละ 11.62 (Phattharakul & Praman, 2009: 63)

1.3 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศและคู่นอน การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีและเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การศึกษาพบว่า ในกลุ่มผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 30 ใช้ถุงยางอนามัยบางครั้งและร้อยละ 23 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเนื่องจากมีความเชื่อว่าคู่นอนของตนเองปลอดภัยกว่าหญิงหรือชายบริการ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยคือ ขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย (Apakupakul, 2006)

1.4 การมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีอาการมีเมมาด้วยความเชื่อที่ว่า การดื่มสุราและการใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยเพิ่มความสุขมากขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์แต่ในความเป็นจริงสิ่งมีเมมาทำให้บุคคลขาดสติสัมปชัญญะและความสามารถในการควบคุมตนเองลดลง จึงส่งผลให้วัยรุ่นตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นและเยาวชนพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและมีเพศสัมพันธ์หลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากขึ้น (Jantaraviruj, 2001)

ในการศึกษาครั้งนี้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศว่าหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของนักศึกษาในด้านเพศที่ไม่เหมาะสมก่อนสมรสก่อให้เกิดการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

2. การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ

การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศเป็นการนำข้อมูลและความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

เข้าสู่กระบวนการรับรู้และแปลความหมายออกมาว่าเป็นพฤติกรรมเสี่ยงหรือไม่ ซึ่งหากการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ นักศึกษามีความเข้าใจสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและพยายามหลีกเลี่ยงละเว้นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ตนเอง (Chukasorn, 2007: 24-25) สิ่งเร้ามีผลต่อการรับรู้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งเร้าที่บุคคลให้ความสนใจก็จะมี การรับรู้ได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกับความสนใจเรื่องเพศที่ผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ หากนักศึกษาให้ความสนใจก็ยิ่งมีการตอบสนองการรับรู้ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้สามารถนำนักศึกษาไปสู่ภาวะเสี่ยงทางเพศได้ ดังนั้นความหมายการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศก็คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือการตระหนักรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาวะหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่อการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้านการบริโภคสิ่งกระตุ้นทางเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์ และด้านการมีเพศสัมพันธ์

3. บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

Costa & McCrae (cited in Block, 1995: 200) เป็นผู้ศึกษาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบในยุคปัจจุบันโดยเริ่มต้นทำการศึกษาศาสตร์บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ จากการทบทวนแบบวัดบุคลิกภาพ 16PF ของ Cattell (cited in Block, 1995: 200) นำมาประยุกต์การวิเคราะห์การแบ่งชั้น (Cluster Analysis) WFH เป็น 3 กลุ่มหลัก เชื่อมโยงกับแนวความคิดเรื่องความหวุ่นไหว (Neuroticism) การแสดงตัว-เก็บตัว (Extraversion-Introversion) ของ Eysenck (cited in Block, 1995: 200) รวมทั้งนำแบบสอบถามตามแนวความคิดของ Eysenck ที่เรียกกันว่าบุคลิกภาพหลักสององค์ประกอบ (Big Two) มาใช้ประกอบแต่ก็ยังเป็นบุคลิกภาพที่กว้างเกินไป ต่อมาจึงได้นำเอาตัวแปรของ Cattell ที่มีความคงที่แล้วที่เรียกว่า การมีจินตนาการ (Imaginative) มาเป็นตัวแปรที่ 3 โดย

Costa & McCrae (1992) ได้ศึกษาและปรับปรุงใหม่เป็นการเปิดกว้างรับประสบการณ์ (Openness to Experience) เมื่อรวมองค์ประกอบหลัก 2 ด้านของ Eysenck กับของ Cattell อีก 1 ด้านก็จะได้บุคลิกภาพหลักของ Costa & McCrae 3 องค์ประกอบ เรียกโดยย่อว่า NEO ซึ่งย่อมาจาก Neuroticism, Extraversion-Introversion และ Openness to Experience แล้วจึงนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเสียใหม่และนำเอาตัวแปรซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปอีก 2 องค์ประกอบ คือ ความเห็นพ้องกับผู้อื่น (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) มารวมกันจนเป็นบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

แนวคิดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาจากแนวคิดของ Costa & McCrae (1992) ซึ่งมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนเป็นทฤษฎีบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (The Big 5) ที่ใช้กันในปัจจุบันบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่มีผลต่อการกำหนดแบบแผนวิธีการคิดและพฤติกรรมตามการรับรู้ของตนเองประกอบด้วย

3.1 บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (Neuroticism) คือ ลักษณะของนักศึกษาที่มีความวิตกกังวล โกรธง่าย ท้อแท้ นึกถึงแต่ตนเอง อารมณ์หุนหันพลันแล่นและเปราะบาง

3.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) เป็นลักษณะของนักศึกษาที่มีความชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่นกล้าแสดงออก ชอบร่วมกิจกรรม แสวงหาความตื่นเต้น และมีอารมณ์ทางบวก

3.3 บุคลิกภาพแบบเปิดกว้าง (Openness to Experience) เป็นลักษณะของนักศึกษาที่มีจินตนาการชอบซึ่งในสุนทรียภาพ เปิดเผยความรู้สึก ชอบปฏิบัติ มีแนวคิด และยอมรับค่านิยมใหม่ๆ

3.4 บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (Agreeableness) เป็นลักษณะของนักศึกษาที่ไว้วางใจผู้อื่น ตรงไปตรงมา เอื้อเฟื้อช่วยเหลือ โอนอ่อนผ่อนตาม สุภาพ และจิตใจอ่อนโยน

3.5 บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness) เป็นลักษณะของนักศึกษาที่มีสมรรถนะ มีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ มุ่งมั่นสัมฤทธิ์ผล และมีความสุขรอบคอบ

4. ความฉลาดทางอารมณ์

Department of mental health (2000) ได้พัฒนาแนวความคิดเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ โดยนำทฤษฎีของ Goleman (1998: 317), Mayer & Salovey (1997: 23), Bar-On (1997) และหลักพุทธศาสนามาดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับคนไทย และพัฒนาเป็นแบบประเมินโดยแบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ที่สำคัญออกเป็น 3 ประการคือ

4.1 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองรู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อ

4.2 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเองมีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

4.3 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเองพอใจในชีวิตและมีความสุขสงบทางใจ

ดังนั้นความฉลาดทางอารมณ์ในที่นี้จึงหมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการตระหนักรู้และควบคุมอารมณ์ของตนเองเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น รู้จักแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมภูมิใจและพอใจในชีวิตและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ ดี เก่ง และสุข

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่

ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ 5 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวนรวมทั้งสิ้น 101,247 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane (1973) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน และทำการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรแต่ละมหาวิทยาลัย จากนั้นใช้วิธีการ

สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการจับสลาก (Lottery) โดยผู้วิจัยกำหนดหมายเลขให้แต่ละคณะในแต่ละมหาวิทยาลัย ทำการจับสลากได้มหาวิทยาลัยละ 1 คณะ และจับสลากหมายเลขสาขาวิชาของคณะนั้นต่อไปจนกว่าจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบตามสัดส่วนของประชากรมหาวิทยาลัย ทำเช่นเดียวกันนี้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้ง 5 แห่ง ซึ่งการรวบรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละมหาวิทยาลัยได้แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ที่	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	สวนสุนันทา	36,029	142
2	จันทรเกษม	12,574	50
3	พระนคร	16,449	65
4	ธนบุรี	12,501	49
5	บ้านสมเด็จเจ้า	23,694	94
รวม		101,247	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 แบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศเป็นการวัดความรู้สึกนึกคิดหรือการตระหนักรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาวะหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่อการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม โดยผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและดัดแปลงมาจากแบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นของ Phanharach (2003) แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 6 ระดับ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.846

2.3 แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

เป็นการวัดลักษณะเฉพาะที่มีผลต่อการกำหนดแบบแผนวิถีการคิดและพฤติกรรมตามการรับรู้ของตนเองโดยผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพ (NEO-FFI) ของ Costa & McCrae (1992) จากการแปลข้อกระทงเป็นภาษาไทยและปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วของ Sabalying (1999) แบบวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.920

2.4 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ เป็นการวัดความสามารถของนักศึกษาในการตระหนักรู้และควบคุมอารมณ์ของตนเองเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น รู้จักแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ภูมิใจและพอใจในชีวิต และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยผู้วิจัยใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข (Department of mental health, 2000) มีลักษณะเป็นแบบมาตร

ประมาณค่า 4 ระดับและมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.869

2.5 แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นการวัดพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ โดยผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและดัดแปลงมาจากแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงของ Jaitrongdee (2002) แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ ค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.938

3. การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบด้านจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการวิชาการและจริยธรรมสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อีกทั้งผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยการแนะนำตัวและชี้แจงให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัยตลอดจนชี้แจงสิทธิที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าร่วมการวิจัยหรือสามารถปฏิเสธที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีการเปิดเผยให้เกิดความเสียหายแก่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ให้นำเครื่องมือที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและทำการวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ (Item analysis) เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมที่

ปรับแก้ (Corrected Item-Total Correlation) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดังกล่าวเป็นบวกและมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายในด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

5. การรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการทำหนังสือถึงอธิการบดีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามคณะและสาขาวิชาในแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยได้พบกลุ่มตัวอย่างแนะนำตัวอธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเองจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และนำมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับเครื่องมือการวิจัยแต่ละชุดและนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ดังนี้

6.1 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

6.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

6.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 400 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 45.75 และเพศชาย ร้อยละ 54.25 จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรในการวิจัยพบว่า นักศึกษามี

การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพทั้งห้าองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง ความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ	3.78	.59	ปานกลาง
บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	3.17	.22	ปานกลาง
ความฉลาดทางอารมณ์	2.69	.34	ปกติ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	2.72	.25	ปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในตารางที่ 3 พบว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = .244$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน

สมรส และการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศด้านการคบเพื่อนต่างเพศและการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ส่วนการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศด้านการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและด้านการบริโภคสิ่งกระตุ้นทางเพศและการเที่ยวสถานเริงรมย์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			
	การกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส		การกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	
	r	p-value	r	p-value
การคบเพื่อนต่างเพศ	.741**	.000	-.194**	.000
การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.654**	.000	.002	.967
การบริโภคสิ่งกระตุ้นทางเพศและการเที่ยวสถานเริงรมย์	.654**	.000	.055	.272
การมีเพศสัมพันธ์	.460**	.000	-.354**	.000

การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ $r = .244^{**}$, $p\text{-value} = .000$

** $p < .01$

ในตารางที่ 4 พบว่า บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = -.159$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรค

ติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ และแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			
	การกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส		การกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	
	r	p-value	r	p-value
บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว	.042	.402	.153**	.002
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	.335**	.000	-.312**	.000
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	.175**	.000	-.263**	.000
บุคลิกภาพแบบประนีประนอม	.237**	.000	-.283	.000
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	.347**	.000	-.264**	.000
บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ $r = -.159^{**}$, $p\text{-value} = .001$				

** $p < .01$

จากตารางที่ 5 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = -.240$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม

เสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ความฉลาดทางอารมณ์	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			
	การกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส		การกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	
	r	p-value	r	p-value
ด้านดี	.372**	.000	-.416**	.000
ด้านเก่ง	.326**	.000	-.334**	.000
ด้านสุข	.353**	.000	-.398**	.000
ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ $r = -.240^{**}$, $p\text{-value} = .000$				

** $p < .01$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ มีการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพทั้งห้าองค์ประกอบและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chukasorn (2007: 63) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลางแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ถึงผลเสียและอันตรายของการมีเพศสัมพันธ์ และผลการวิจัยของ Sirumpankul (2019: 286) พบว่า ผลการวัดความฉลาดทางอารมณ์ส่วนใหญ่ของนักศึกษามีความใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีลักษณะพื้นฐานทางสังคมที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันมีโอกาสพัฒนาตนเองและพัฒนาทักษะทางสังคมจากการอยู่ร่วมหรือทำกิจกรรมกับผู้อื่นทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติหรือสูงกว่าปกติเกือบทุกด้าน ส่วนด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสามารถอธิบายได้ว่า ช่วงวัยที่กำลังเข้าสู่มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสังคมกึ่งผู้ใหญ่ทำให้นักศึกษามีความพยายามปรับตัวและบุคลิกภาพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างปกติสุข รวมไปถึงการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศที่มีความเท่าเทียมกันเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากเพื่อนและข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน (Jan-taraviruj, 2001)

2. การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แสดงให้เห็นว่าแม้ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์มีระดับการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมากก็จะมีพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศมากตามไปด้วยจากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีการรับรู้ว่าสถานการณ์ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นมีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ แต่นักศึกษาก็กังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศนั้นต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศและทัศนคติทางเพศและพฤติกรรมที่ปลอดภัย

ของวัยรุ่นของ Lou & Chen (2009) ที่พบว่า วัยรุ่นที่มีความรู้ทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น ไม่ได้แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยอีกทั้งผลการวิจัยเรื่อง การสอนเพศวิถีในสถานศึกษาไทย (Mahidol, Ministry of Education & UNICEF, 2016) พบว่า สถานศึกษาไทยแทบทุกแห่งมีการสอนเพศวิถีศึกษาแต่ไม่ได้สอนให้รอบด้านแต่เน้นการสอนสรีระพัฒนาการทางเพศ และปลูกฝังให้เด็กพยายามหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานซึ่งส่งผลให้เด็กไทยยังขาดทักษะจัดการเรื่องเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้านจะเห็นว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นหมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสส่วนมากมีการรับรู้อยู่แล้วว่าการคบเพื่อนต่างเพศการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การบริโภคสิ่งกระตุ้นทางเพศและการเที่ยวสถานเริงรมย์ และการมีเพศสัมพันธ์เป็นภาวะความเสี่ยง แต่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยของนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและเป็นช่วงพัฒนาการทางด้านสังคมค่อนข้างให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนและเพื่อนต่างเพศพฤติกรรมต่างๆ จึงมักเป็นการทำตามเพื่อนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มและมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศดีอยู่แล้วแต่หากกลุ่มเพื่อนและเพื่อนต่างเพศที่คบอยู่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก็ย่อมชักนำให้นักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงตามไปด้วย เช่น การชักชวนกันเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การใช้ยาเสพติด การอยากลองคบเพื่อนต่างเพศ การดูสื่อลามก การมีค่านิยมผิดๆ ในการแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเสรี การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร เป็นต้น ดังที่ Warinthaksa (2006: 27) เสนอไว้ว่าเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเนื่องจากต้องการการยอมรับอยากให้เพื่อนชื่นชม ดังนั้นจึงมีพฤติกรรม

คล้ายตามกลุ่มได้ง่ายโดยเฉพาะหากกลุ่มเพื่อนมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสก็จะมีอิทธิพลส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเช่นเดียวกับผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ Jantaraviruj (2001) พบว่า ปัจจัยด้านการคล้ายตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและ Magnani et al. (2002) ที่เห็นว่าวัยรุ่นบางส่วนมีพฤติกรรมเสี่ยงกับเพื่อนสนิท เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือการเที่ยวสถานเริงรมย์ ตลอดจนการรับรู้ว่าคุณเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์และจำนวนคู่อภิเษกสมรสของวัยรุ่นเช่นกัน

3. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักศึกษามีบุคลิกภาพแบบหวั่นไวมักจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากไปด้วย สามารถอธิบายได้ว่าบุคลิกภาพแบบหวั่นไวมักจะมีลักษณะชอบวิตกกังวล โดดเดี่ยว อ่อนไหวง่าย ตัดสินใจแบบหุนหันพลันแล่นขาดความมั่นใจ และรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพในเชิงลบ หากนักศึกษาคนใดมีบุคลิกภาพดังกล่าวก็ย่อมทำให้การควบคุมตนเองในด้านพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเป็นไปได้ยากจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่ายยิ่งขึ้นดังที่ Costa & McCrae (1992) เสนอไว้ว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวในทฤษฎีบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมักจะมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ทางลบในการเผชิญความเครียดและการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและการสังเคราะห์งานวิจัยของ Barrick & Mount (1993) ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติการณ์ต่างๆ ของบุคคลเช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Thoms, Moore & Scott (1996) ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสามารถในการจัดการตนเองในการทำสิ่งต่างๆ เช่นกัน

4. บุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์แบบประนีประนอมและแบบมีจิตสำนึก

ความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแสดงให้เห็นว่า เมื่อนักศึกษามีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์แบบประนีประนอมและแบบมีจิตสำนึกมากเท่าใดจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยลงไปด้วย จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นลักษณะของผู้ที่มีความอบอุ่น ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่นกล้าแสดงออก ชอบร่วมกิจกรรมแสวงหาความตื่นเต้น และมีอารมณ์ทางบวก บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เป็นลักษณะของผู้ที่มีจินตนาการมีสุนทรียภาพ เปิดเผยความรู้สึก ชอบปฏิบัติ มีแนวคิดและยอมรับค่านิยมใหม่ๆ บุคลิกภาพแบบประนีประนอมเป็นลักษณะของผู้ที่ไว้วางใจผู้อื่นตรงไปตรงมา เอื้อเฟื้อช่วยเหลือโอนอ่อนผ่อนตาม สุภาพ และจิตใจอ่อนโยน บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกเป็นลักษณะของผู้ที่มีสมรรถนะมีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ มุ่งมั่นสัมฤทธิ์ผล และมีความสุขรอบคอบ จะเห็นว่าบุคลิกภาพดังกล่าวเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สังคมให้การยอมรับในเชิงบวกจึงเป็นไปได้หากนักศึกษาคนใดมีบุคลิกภาพดังกล่าวการแสดงพฤติกรรมทางเพศย่อมมีแนวโน้มไปในทางที่เหมาะสมดังที่ Barrick, Mount & Judge (2000) พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้และ Pipitcharoenphon (2002) พบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกเป็นตัวทำนายคุณภาพการปฏิบัติการหรือพฤติกรรมที่ดีของบุคคลมากกว่าองค์ประกอบบุคลิกภาพแบบอื่นอีกทั้ง Barrick & Mount (1993) เห็นว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์แบบประนีประนอมและแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติการณ์ต่างๆ ของบุคคลนอกจากนี้ Dechkong (2002) ได้กล่าวไว้อีกว่า วัยรุ่นที่มีสติรู้เป็นพื้นฐานร่วมกับการตระหนักรู้ในตนเองจะรู้ถึงความผิดชอบชั่วดีและมีความอดทนรอคอยผลที่ดีกว่าในอนาคตซึ่งจะช่วยลดอัตราการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

5. ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์

ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์มากเท่าใดจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยลงไปด้วย จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นในนักศึกษานั้นประกอบด้วยองค์ประกอบทางด้านดี เก่ง และสุข ซึ่งเป็นความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งนักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ก็คือ ผู้เข้าใจตนเองและผู้อื่นและรู้จักใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมในทุกแง่มุมรวมทั้งการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งนี้เนื่องจากความรู้จักยับยั้งชั่งใจ ดังที่ Disayavanish & Disayavanish (2000) ได้เสนอไว้ว่า บุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์ดีจะสามารถควบคุมการประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในหลักศีลธรรมและจริยธรรมเช่นเดียวกับที่เห็นว่าผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะถือว่าความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องธรรมดาสามารถควบคุมความรู้สึกทางเพศได้และควรแสดงออกในกาลเทศะที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามผลการวิจัยก็พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหมายความว่า ถึงแม้นักศึกษาจะมีความฉลาดทางอารมณ์สูงแต่ก็ยังมีความเสี่ยงทางเพศโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเกิดขึ้น ซึ่งงานวิจัย Lou & Chen (2009) ก็พบเช่นเดียวกันว่า ถึงแม้ว่าวัยรุ่นที่ความรู้ทางเพศสัมพันธ์และมีค่านิยมหรือทัศนคติในทางบวกก็มีความเสี่ยงทางเพศในระดับเสี่ยงมากเช่นกัน ซึ่งในประเด็นนี้ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญและหาวิธีป้องกันปัญหา

สรุปผล

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นักศึกษามีการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง มีลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบทุกแบบในระดับปานกลาง มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับ

ปกติ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

2. การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3. บุคลิกภาพแบบหัวนโหมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ และแบบประนีประนอม มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4. ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและมีความสัมพันธ์ทางลบกับด้านการกระทำที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาและหน่วยงานในมหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือกล่าวได้ว่าเมื่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์จะรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศเป็นอย่างดี แต่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่ได้ลดลงในทางตรงกันข้ามมีระดับความเสี่ยงสูงตามไปด้วย ดังนั้นหากต้องการให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาลดลงหน่วยงานในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเรื่องเพศศึกษา เช่น กองพัฒนานักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลจัดทำแผนพัฒนานักศึกษา การจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการด้านเพศศึกษารอบด้าน การจัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือ call center หรือคลินิก love care เพื่อเป็นสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและ ทักษะในการจัดการปัญหาเรื่องเพศให้สอดคล้องกับความต้องการ

และสภาพปัญหาของเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
แท้จริง

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบาย
มหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ
แบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับ
ประสบการณ์แบบประนีประนอม และบุคลิกภาพแบบ
แบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศ รวมทั้งความฉลาดทางอารมณ์มีความ
สัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือกล่าวได้ว่า
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์
ที่มีบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมากจะมีพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศมาก นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบ
เปิดรับประสบการณ์แบบประนีประนอมและ
บุคลิกภาพแบบแบบมีจิตสำนึกรวมทั้งความฉลาด
ทางอารมณ์มากจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย ใน

ประเด็นนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ควรกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาที่ช่วยส่งเสริม
ความฉลาดทางอารมณ์และพัฒนาบุคลิกภาพของ
นักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การจัดกิจกรรม
พัฒนาบุคลิกภาพ โครงการส่งเสริมความฉลาดทาง
อารมณ์ กิจกรรมชมรมที่เสริมสร้างและพัฒนาความ
ฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจมีความ
สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อเป็นประโยชน์
ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลพัฒนาเยาวชน

2.2 ควรทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อสร้าง
ต้นแบบกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะภายในของ
นักศึกษา เช่น บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก ความฉลาด
ทางอารมณ์ เป็นต้น เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการ
ลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนนักศึกษาได้ใน
วงกว้าง

References

- Apakupakul, N. (2006). Sexual relation and condom use in teenagers and young adults at teens clubs: a case study in Bangkok. *Songkla Med J*, 24(6), 475-482. [in Thai]
- Bar-On, R. (1997). *Bar-on Emotional Quotient Inventory (EQ-i): Technical manual*. Multi-health systems. Toronto, Canada: Multi-Health Systems, Inc.
- Barrick, M. R. & Mount, M. K. (1993). Autonomy as Moderator of the Relationship between the Big Five Personality Dimensions and Job Performance. *Journal of Applied Psychology*, 78, 111-118.
- Barrick, M. R., Mount, M. K. & Judge, T. A. (2000). *Personality and Performance at the Beginning of the New Millenium: What Do We Know and Where Do We Go Next?* Retrieved November 24, 2016, from http://www.bus.msu.edu/mgt/barrick_paper-ffrn-personality-dimensions.htm
- Block, J. (1995). A contrarian view of the five-factor approach to personality description. *Psychological Bulletin*, 117, 187-215.
- Chukasorn, J. (2007). *Perception of risks in sexual behavior and engaging in risky sexual behavior on the part of adolescent females in their mid-teens in Ayutthaya Province*. Master of Science Degree in Counseling psychology, Ramkhamhaeng University. [in Thai]

- Costa, P. T. & McCrae, R. R. (1992). *Revised NEO Personality Inventory (NEO PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) Professional Manual*. FL: Psychological Assessment Resources.
- Dechkong, T. (2002). *From Emotional Intelligence to Intelligence*. Bangkok: Matichon Publishing House. [in Thai]
- Department of mental health. (2000). *EQ: Emotional Quotient*. Bangkok: Department of mental health. [in Thai]
- Disayavanish, C. & Disayavanish, P. (2000). Ethics and EQ development. *Bulletin of Suanprung*, 16, 73-76. [in Thai]
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotion Intelligence*. New York: Bantam Book.
- Jantaraviruj, O. (2001). *The factors influencing sexual risk behavior of secondary school students in Samuthprakarn Province*. Master of Science Degree in Public Health, Mahidol University. [in Thai]
- Jaitrongdee, B. (2002). *Emotional quotient and sexual behaviors among female adolescent*. Master of Nursing Science Program in Nursing Care of Women, Graduate School, Chiang Mai University. [in Thai]
- Lou, J. H. & Chen, S. H. (2009). Relationships among sexual knowledge, sexual attitudes, and safe sex behavior among adolescents: A structural equation model. *International Journal of Nursing Studies*, 46(12), 595-603.
- Magnani, R. J., Karim, A. M., Weise, L. A., Bond, K. C., Lemba, M. & Morgan, G. T. (2002). Reproductive health risk and protective factors among youth in Lusaka, Zambia. *Journal of Adolescent Health*, 30, 76-86.
- Mahidol, Ministry of Education & UNICEF. (2016). *Comprehensive Sexuality Education*. Retrieved October 10, 2017, from <http://www.sh.mahidol.ac.th/chps/th/3044>
- Mayer, J. D. & Salovey, P. (1997). What is Emotional Intelligence? In Salovey, P. & Sluyter, D. (Eds.), *Emotional development and emotional intelligence: Implications for educators*. New York: Basic.
- Phanharach, S. (2003). *Sexual risk behavior and perception of sexual risk in KhonKaen Municipality*. Master of Nursing Degree, KhonKaen University. [in Thai]
- Phattharakul, W. & Praman, P. (2009). *Knowledge management for solving problems of risky sexual behaviours in higher education students of Phranakhon Si Ayutthaya Province*. Phranakhon Si Ayutthaya: Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. [in Thai]
- Pipitcharoenphon, A. (2002). *Personality type, the big five, organizational citizenship behavior and service quality of employees as perceived by service center managers: a case study of one automobile service center*. Master Degree in Industrial and Organization Psychology, Thammasat University. [in Thai]

- Sabalying, W. (1999). *Goal-setting, self-efficacy, and personality as factors affecting performance of direct-sales persons*. Doctor of Philosophy Degree in Applied Behavioral Science Research, Graduate School, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Sirumpankul, A. (2019). Effects of using program for developing emotional intelligence Upon emotional intelligence of students. *Panyapiwat Journal*, 11(2), 286. [in Thai]
- Tangkulboriboon, S. (1998). *A Study of attitude towards sexual services, health locus of control, and sexual risk-taking behaviours on AIDS among vocational and high school students in KhonKaen Province*. Bangkok: Ministry of University Affairs. [in Thai]
- Tanya, T., Naowanondha, A., Thitithananan, T., Sangaroon, J., Jongkonklang, S. & Thongphakdee, A. (2009). *Emotional Quotients and risk behaviors of Nakhon Ratchasima Rajabhat University student*. NakhonRatchasima: Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. [in Thai]
- Thiralab, P. & Meksithong, N. (2007). The relationships between emotional quotient and sexual behaviour of teenagers in Bangkok. *Journal of mental health of Thailand*, 15(1), 22-32. [in Thai]
- Thoms, P., Moore, K. S. & Scott, K. S. (1996). The relationship between self-efficacy for participating in self-managed work groups and the big five personality dimensions. *Journal of Organizational Behavior*, 17, 349-362.
- Warinthaksa, P. (2006). *The skill development of perceived self-value to prevent unsafe sexual behavior in Teenagers, Thawung district, Lop Buri Province*. Saraburi: Boromarajonani College of Nursing, PhraPhutthabat. [in Thai]
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed). NY: Harper and Row Publication.



Name and Surname: Kasasorn Nuchprasop

Highest Education: Ph.D. in Applied Behavioral Science Research

University or Agency: Phranakhon Rajabhat University

Field of Expertise: Counseling Psychology and behavioral science



Name and Surname: Suphattra Sakulsriprasert

Highest Education: Ph.D. in Applied Behavioral Science Research

University or Agency: ChiangMai Rajabhat University

Field of Expertise: Clinical Psychology and behavioral science